

PEAE Garraf · Sessió participativa · Col·lectiu de periodistes

Data: dimarts 1 de desembre · 18h30

Lloc: Zoom

Durada: 67 minuts

Participants:

- Jordi Martí
- Gemma Sánchez
- Mercè Grau
- Jordi Lleó
- Isidre Also
- Yolanda Vallès

[**Isidre Also**]: Des de NODE Garraf tenim l'encàrrec de realitzar el Pla Estratègic de la Comarca, el qual prové del [Pacte per l'Ocupació del Garraf](#) que promou el Consell Comarcal del Garraf.

Per redactar aquest Pla Estratègic ens trobem en el procés participatiu previ a la redacció. A hores d'ara hem fet una trentena de reunions d'aquestes característiques, bé sigui amb col·lectius o entitats o bé sigui en reunions de tipus monogràfic. Per exemple, hem parlat de les activitats de mobilitat, d'economia taronja, economia blava, dependència, estructures... i així fins a completar una trentena de sessions per les que han passat unes 150 persones i hem vinculat una vintena d'entitats. A banda, estem treballant tant amb Canal Blau com amb Ràdio Cubelles -i espero que aviat ho puguem fer amb Ràdio Maricel- amb programes de debat o programes en el que també participen convidats que aporten idees al voltant del Pla Estratègic en diferents àmbits.

La fase de participació va començar l'1 d'octubre i ens portarà a mitjans de desembre. A més, el mes de març tindrem el 3r Simposi Garraf, que servirà per nodrir amb més aportacions i criteris aquest Pla Estratègic.

Li vaig comentar a Jordi Lleó que us volíem escoltar a vosaltres. Creiem que a l'hora de pensar en l'estratègia de planificació també heu de dir la vostra. La meua companya, Yolanda Vallès, i jo actuem des de Node Garraf. És l'encàrrec que hem rebut del Consell Comarcal i tot això s'emmarca en el Pacte per l'Ocupació del Garraf.

Si no dieu el contrari enregistrem la reunió i farem una transcripció de text que se us enviarà a tots vosaltres perquè pugueu validar o fer esmenes o fins i tot afegir-hi altres qüestions que no s'hagin dit. Podeu consultar en el web plaestrategic.cat totes les aportacions i trobades, amb els participants i fotografies corresponents.

Què busca el Pla Estratègic? Reforçar la proposta econòmica de la comarca, a la cerca de nous escenaris o nous vectors que ara són febles o que no estan prou desenvolupats, activant aquells potencials que ja tenim i que, pel que sigui, no estem fent.

De fet, donar-li a la comarca aquella fortalesa que hauria de tenir i, tot el contrari, mostra absoluta feblesa i vulnerabilitat vers les crisis que hem tingut i la que estem patint ara mateix. Això és el que ha fet que aquest Pla Estratègic s'hagi demanat amb una certa urgència i de fet el que se'n demana és que el tinguem llest a mitjans de maig del 2021, el primer esborrany, perquè s'aprovi abans de l'estiu i es puguin començar a posar en marxa les directrius que d'aquí se'n derivin.

El que agraiem per, tant, és que lliurement de manera espontània pugueu anar dient aspectes que considereu que la comarca haurien de millorar o que s'haurien de tenir en compte. Us agraeixo una vegada més que participeu en la sessió.

[Jordi Lleó]: Benvinguda sigui aquesta estratègia comarcal perquè fins ara si la comarca s'ha caracteritzat per alguna cosa és perquè cada municipi ha anat pel seu cantó i pocs instruments de treball col·lectiu hi ha hagut, i val a dir que un dels impulsors d'aquest pla estratègic és el Pacte per l'Ocupació, que és dels pocs elements de cohesió que tenim a la comarca.

En aquest sentit també el que em preocupa és en certa manera l'execució d'aquest pla estratègic; és a dir, els plans estratègics sempre han mancat d'aquesta execució, d'aquesta manca de vinculació. Jo crec que això és vital i bàsicament és complicat perquè aquí hi juguen actors privats i públics i aquesta sintonia jo la veig molt complicada, a no ser que hi hagi un element tercer extern participat que podria ser l'Agència de Desenvolupament NODE Garraf qui ho vehicula, que suposo que això ja està calculat d'aquesta manera.

Un fre de la competitivitat a la comarca evidentment són els túnels del Garraf, i això crec que no s'està actuant amb la força o amb la unanimitat de tot el pes de la comarca per reconduir aquesta situació. Es parla des de la Generalitat, de la tarifa plana, però això fa anys que se'n parla i ara sembla que el Covid endarrereix aquesta situació. Dit això, la comarca a nivell de comunicació no acaba d'estar ben connectada i els polígons de la comarca, pel que conec a Vilanova, són petits, amb poques places, i són molt cars. Per tant és difícil que s'hi pugui implicar activitat logística i hem de veure com canalitzar l'activitat industrial i potser una bona part -i això ho dic també com a assistent en diferents simposis que ha organitzat NODE Garraf- es podria aprofitar fer una mena de clústers de diferents empreses que podrien exercir de motor i fer un clúster intercomarcal de totes aquestes activitats que ja estan en marxa.

[Gemma Sánchez]: Has dit varis ítems en els què està claríssim que cadascú ha fet una mica la guerra pel seu cantó fins ara. Jo crec que és supervivència i se m'acut un exemple com és el tema del model dels parcs comercials. Per exemple, Sant Pere de Ribes hi va apostar en el seu dia i s'ha consolidat amb el pas del temps. Cubelles, en mesura més petita, també, i ara el projecte de Vilanova i la Geltrú és una mica com "jo també i a veure què rasquem". Jo tinc els meus dubtes, per exemple, de la viabilitat d'aquest projecte perquè sí que Vilanova té molt nom dins del Gran Penedès però és que a molts pocs quilòmetres i especialment en el cas de Sant Pere de Ribes ja hi ha un parc comercial molt gran.

Tothom ha fet una mica la guerra pel seu cantó i sense buscar una estratègia comuna, en una comarca que és molt petita. Pel que fa als túnels del Garraf jo m'esgarrifo cada vegada que ve algun conseller i se li pregunta sobre el tema. Se'ns treu de sobre tot venent bonificacions que són una enganyifa o aquesta famosa vinyeta que no sabem quan arribarà. També m'esgarrifa veure els ajuntaments d'aquí que es queixen molt però que hi ha poca acció sobre aquest tema i és una vergonya el peatge que paguem per anar a Barcelona; si s'utilitza el peatge de Vallcarca i després el de Cubelles, més que una vergonya, és un robatori.

És necessari definir una mica o que cada municipi busqui ben bé el seu filó. És el primer punt fonamental i no intentar entrar en una guerra o esgarrapar parts de sectors entre municipis perquè jo crec que seria un error.

[Jordi Martí]: Estic molt d'acord amb el que comenten els companys. Em sembla que bàsicament són tots els eixos amb els què tots estariem més aviat d'acord. Però jo sempre he manifestat el meu escepticisme envers tots aquests plans estratègics que s'elaboren perquè fa molts anys que tot això ho sento; és allò de dir què volem ser quan siguem grans.

Fa molts anys que ho estem treballant i resultats fermes no n'hem vist mai. Sempre es parla molt però a l'hora d'actuar no sé què passa però s'acaba quedant tot en el tinter. El tema peatges, parc comercial i que hem d'anar tots a una hi estem d'acord. Quan dic tots a una, a vegades parlem de la comarca del Garraf i de Sitges; sembla que la comarca del Garraf sigui una i Sitges sempre vagi a la seva. Em sembla perfecte perquè òbviament ells tenen molt clara la idea que volen, quin és el sector que toquen, que és pel que han de lluitar i pel que han de treballar, però penso que una miqueta de col·laboracionisme amb la resta de la comarca no estaria de més. Això, per una banda, i, per una altra, abans parlava el Jordi de polígons. És cert que tenim polígons i que donen la sensació que hi ha molt espai, molta nau per ocupar en aquests polígons però és un tipus d'indústria que no ens traurà de pobres.

Nosaltres tenim un problema. Es parla molt que tenim un potencial tecnològic impressionant amb la UPC i que tot això hem d'explotar-ho, que em sembla molt bé, però em preocupa moltíssim que hi ha un gruix de població molt important que o no tenen estudis o que tenen uns estudis molt bàsics, i que aquesta gent no els hi estem donant oportunitats de treballar a la nostra comarca.

Una comarca amb la què hem de definir què volem ser. Jo penso que és molt difícil dir hem de tirar per aquí hem de tirar per allà perquè tal i com estan les coses hem d'aprofitar tots els aspectes. Comercialment, Vilanova té un atractiu important per la comarca i sobretot per a tot el Penedès i tot l'eix de l'Anoia i també s'ha de potenciar el tema turístic. Em dóna la sensació que estem donant molts pals de cec per tot arreu, però hi ha un tema que és l'industrial, que no tenim sòl industrial, i mentre no es desencalli -suposo que deu ser a l'Eixample Nord, que és l'únic espai en el què em dóna la sensació que indústries de certa envergadura s'hi poden posar- mentre no es desencalli tot això ho tenim difícil i estem parlant en un termini llarg d'anys perquè això no són coses que es fan d'avui per demà.

Un exemple el tenim a Componentes Vilanova, que el dia que es cansi de tota la pressió que està rebent per culpa d'una no sé si una mala planificació o per culpa de un urbanisme que l'està pressionant molt... Si Componentes decideix marxar, on l'ubiquem? Tenim espai a la comarca per ubicar-la? Em dóna una mica la sensació que estem fent tard.

Està molt bé començar les coses però a partir del mes de març –que, com deia l'Isidre, aquest pla ha d'estar acabat- caldrà començar a actuar de forma immediata. I repeteixo, tinc els meus recels perquè plans n'he vist molts però posats a la pràctica no n'he vist tants. I perdoneu que sigui tan crític i tan escèptic amb totes aquestes coses.

[Mercè Grau]: Em sembla que aquest escepticisme acostuma a ser bastant generalitzat en els plans estratègics perquè moltes vegades és veritat que no s'acaben de desenvolupar.

Jo, que com sabeu sóc d'una altra comarca i tinc una visió més externa, a vegades em fa la impressió que hi ha com un cert acomplexament d'aquest fet que la comarca sempre ha anat cadascú a la seva i que no hi ha hagut gaire unitat. Penso que veure això és un fet que s'ha d'acceptar i ja està. El Garraf té unes característiques molt especials. Hi ha uns municipis que tenen una població força gran; és diferent de l'Alt Penedès, d'on sóc jo. Demogràficament, una comarca i l'altra no tenen res a veure i per tant el rol de capital en una o l'altra, tampoc. Per això entenc que és una comarca amb uns nuclis de població molt potents i per això segurament hi ha hagut aquest fet que cadascú ha anat tirant per la seva banda i potser fins avui els ha funcionat.

Sí que és veritat aquests moments tan complicats que tenim. Ja fa molts anys que venim de la crisi del 2008 i ara, que semblava que la cosa començava a sortir-se'n, empallem una altra. Potser sí que val la pena d'una vegada veure que és important posar-se d'acord, per exemple amb el que comentava la Gemma dels parcs comercials, d'aquestes zones que no sé si la que s'ha de construir a Vilanova tindrà futur o no. M'imagino que la gent que hi ha invertit o que hi està invertint tenen els seus estudis fets. Però sí que és veritat que si això s'hagués treballat des de fa anys conjuntament entre tota la comarca potser s'hauria pogut planificar i distribuir d'una manera que fos òptima no per a cada municipi sinó per a tota la comarca. L'expressió del Jordi que a vegades sembla que anem una mica a cegues a provar coses, a veure què se'n surt, jo també tinc una mica aquesta sensació i al final un pla estratègic ha de servir justament per això, perquè es pensi, es mirin totes les oportunitats que hi ha al davant i veure com s'organitza, com es planifica per poder treure profit de tot. Ha de ser això, deixar d'anar a provar sort i agafar una direcció i evidentment els plans s'han d'executar.

[Jordi Martí]: Penso que tenim una comarca amb un potencial important. Una cosa és ser crític i l'altra no veure el que tenim. Tenim un port que ens ocupa tot el que és la banda principal de la façana marítima de Vilanova i en el que dóna la sensació que la ciutat hi té poc poder sobre el que es pot fer amb aquest port, un port que és un negoci però que a vegades dóna la sensació que ens falta poder de decisió del què es faci allà dins.

Allà dintre es poden fer coses que òbviament pots donar una llicència o pots donar-ne una altra però al final qui acaba decidint el que es fa o no es fa allà dintre no és Vilanova sinó que es fa des de Barcelona. Tenim el sector comercial que funciona molt bé, tenim una comarca que pot tocar tot, així com Sitges té molt clar des de fa molts anys cap a on ha d'anar i és l'única idea que tenen i els està funcionant, excepte ara perquè està passant tot això que està passant.

Això que deia de la unió, a mi m'és igual que la gent vagi a treballar a Ribes, a Cubelles, a Canyelles o a Sitges. A mi el que no m'agrada és que la gent se'n hagi d'anar a treballar a Barcelona, que hagin de sortir de la comarca.

De tenir dos parcs comercials ens en beneficiem tota la comarca. Al final el que no hi hagi en un ho tindrà l'altre. Necessitem tenir serveis i que la restauració i el comerç funcioni però necessitem empreses. Si ens venen empreses a Vilanova no les podem ubicar; no tenim lloc. Sí, pots posar empreses que necessitin una nau per posar quatre camions quatre cotxes o que necessitin pocs metres quadrats per fer una activitat però grans empreses és molt difícil que ens vinguin a ocupar espai i són les que ens aportarien la riquesa que ens falta per poder ocupar molta gent que malauradament no tenen ara un lloc en el mercat.

[Mercè Grau]: En un informe de la Diputació vaig veure que a la comarca hi ha un volum d'empreses molt gran però la majoria són petita i mitjana empresa i en canvi gairebé no hi ha grans empreses de referència amb un gran volum de treballadors, així com potser en altres èpoques hauria pogut ser la Pirelli o d'altres empreses molt referents de la comarca. En canvi a altres comarques on potser l'afectació d'aquesta crisi que estem vivint ara no ha estat tan greu o tan catastròfica com al Garraf, el que tenien era una empresa gran de referència forta on treballa molta gent, i això és veritat que és molt difícil de poder tenir quan tots aquests obstacles logístics i de sòl industrial que estàvem comentant ara són realment el problema. Llavors, precisament és quan s'han de buscar aquests altres potencials, aquestes altres oportunitats que es puguin aprofitar amb la UPC, el sector tecnològic, el port... Jo crec que s'ha de mirar de buscar alternatives.

[Jordi Martí]: Componentes em sembla que és la tercera empresa ara mateix en donar ocupació a la comarca -després del Consorci Sanitari i l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú- i se li està fent una pressió, no sé si per una mala planificació, no ho sé, però envoltar una fàbrica de sòl residencial... Per què és va dissenyar així? Si un dia Componentes diu prou ens agafarà un mal de panxa perquè no és com el Pirelli que el traiem d'aquí i el posem en una altra banda... Avui on posaríem Componentes?. Jo no hi veig espai, no estic molt avesat amb el tema però si dones un cop d'ull a la comarca, un espai d'aquest tipus, on el pots situar? I aquestes són les coses que preocupen i jo estic amb el que diu la Mercè, ens falten empreses grans i lloc per ubicar-les que ens ocupin força gent perquè sí que tenim moltes empreses però són petites i mitjanes.

[Gemma Sanchez]: A banda del risc de Componentes, un altre núvol gris que no hem d'oblidar són les reiterades absorcions amb què es troba Prysmian. L'estabilitat d'aquesta empresa està més que qüestionada perquè forma part de grans grups que estan constantment en absorcions, compres i EROs en empreses satèl·lits. Conec gent que treballa a Prysmian i diuen que tremolen en veure seus de l'empresa en altres municipis a les què d'un dia per l'altre els hi decreten un ERO i se'n va mitja plantilla al carrer. Crec que si toquen aquests dos pilars a Vilanova mitja comarca se'n va en orris.

[Isidre Also]: No us oblideu de la Mahle.

[Mercè Grau]: Crec que totes estan patint bastant i aguanten com poden.

[Jordi Martí]: I també és molt preocupant que hi ha gent que estan a la cinquantena d'anys i que estan fora del mercat laboral. Amb l'entorn que tenim a la comarca és molt difícil que trobin una ubicació i més si no tenen una preparació perquè han sigut tota la vida obrers de fàbrica -per dir-ho d'alguna manera- i no tenen cap mena d'especialització. On col·loques tota aquesta gent?, on els situes a la nostra comarca?.

A mi que un vagi a buscar-se la vida a Manresa ho trobo molt bé i ho aplaudeixo però el que volem i suposo que és el que busca aquest Pla Estratègic és enriquir la nostra comarca i que la gent d'aquí es quedi a treballar a la nostra comarca. Penso que és el que ha de buscar bàsicament aquest Pla Estratègic: potenciar tots els sectors que tenim aquí perquè la gent no hagi de marxar ni s'hagi de desplaçar. Aquí també entrariem en el què deïeu dels peatges. És molt difícil que ens vinguin empreses perquè tenen un peatge a pagar. Per altra banda, estem molt millor situats que el Maresme i el Barcelonès perquè estem a la zona sud de l'aeroport i per anar al port no has de travessar Barcelona. Penso que estem en una situació immillorable.

Hi ha una cosa que sembla que sigui com a tabú parlar-ne, què és el famós Eixample Nord. Ens dóna la sensació que estem allà veient pisos i en canvi hi ha un sector industrial en potència molt important que això tard o d'hora s'haurà de desencallar.

Jo no sé si serà en aquest mandat, perquè no sé si és una de les línies vermelles que estan marcades o no, però és una zona que s'ha de tenir prevista i a vegades quan es diu planificar de seguida veiem màquines i no és així. El que s'ha de fer és una planificació per si algun dia tenim una necessitat poder-la utilitzar de forma ràpida perquè si demà ve una empresa que necessita uns quants metres per instal·lar-se i li dius que s'ha d'esperar cinc anys, doncs, dirà "escolta'm, me'n vaig a un altre lloc". Són temes que s'han de desencallar. Si realment és el que volem!, perquè potser el Pla Estratègic dirà que potenciant el turisme, la restauració i el comerç ja n'hi ha prou! Però, sincerament, jo no ho veig. Està molt bé això però sense indústria que ocupi a les persones penso que patirem.

[Gemma Sánchez]: Però, a part de dir que falta algun gran esquer per impulsar i tirar del carro de la comarca que no tenim, ens falta una cosa que dèiem al principi: més sintonia entre la formació i l'ocupació. Hi ha potencial a la UPC i també hi ha instituts que han buscat el seu filó professional però no se'ls ha tret potser prou suc i la comarca té recursos per dir als municipis "anem a apostar cap aquí". Ara em venia al cap, mentre estàvem parlant, que va haver-hi un govern a Vilanova que va apostar per les cures a les persones i el sector de la dependència, i d'això no se n'ha tornat a parlar més i semblava que hi havia una inversió forta al darrere en aquesta direcció. Potser també serviria per ocupar un sector de la població d'un altre perfil que no és el que aniria a treballar a la indústria.

Estem d'acord però falten idees fermes i decidides, començant des de la formació, perquè en aquest cas de l'atenció a la dependència permetria oferir formació professional i garantir sortides laborals. D'un altre exemple se n'ha parlat a Cubelles i mai s'ha arribat a posar en pràctica. Es parlava d'apostar per cicles formatius d'energies renovables i anar cap a nous sectors energètics. Se'n parla molt però no hi ha cap projecte que s'acabi executant.

[Jordi Lleó]: Pel que fa a la formació professional o ocupacional és evident que cada vegada ha d'anar més coordinada en funció de la demanda perquè hi ha empresaris que diuen que no tenen gent preparada per a les activitats que desenvolupen. Llavors, no té sentit anar generant estudiants de formació professional. Aquesta sintonia entre els centres i l'empresa ha d'anar molt més directa i potser no ha de passar tant de la mà de la Generalitat, o que aquesta no faci tant el filtre.

El tema de les dependències sí que hi havia alguna cosa però estava molt lligada al desenvolupament de l'Eixample Nord perquè hi havia un projecte de crear fins i tot un clúster i que potser el pal de pallar era el nou hospital. Això podria generar algun tipus d'indústria o un pol d'investigació lligat amb la UPC, que ja hi ha alguns grups de recerca que hi estan treballant. Però realment necessitem un Pla Estratègic per tirar endavant això? Perquè, com que va tan lligat de la mà, aquest impuls públic però amb l'energia i el capital més privat doncs això costa molt, i sempre aquests interessos van una mica descavalcats. Per això l'interès que hi hagi aquest Pla Estratègic, tot i el que deia el Jordi: el veurem en marxa aquest Pla Estratègic? Serà vinculant? Com el desenvoluparem? En quins terminis?... perquè evidentment el Covid ens està donant moltes presses però després com ho farem tot això?

Cada municipi sap perfectament quin és el seu filó i els seus potencials. El que falta és passar d'aquesta semi competència entre municipis comarcals a aquesta col·laboració. Això és bàsic. El tema dels parcs comercials és un bon exemple. Quin sentit té que tenint la zona de la Rambla del Garraf -fins i tot s'havia parlat de posar uns cinemes- a pocs quilòmetres hi hagi un altre parc comercial, que desconec exactament quins són els operadors que hi aniran? Però, clar, en bona lògica potser treuen franquícies que estan al centre de Vilanova, les deslocalitzaran i Vilanova, que és una capital comercial molt potent, com quedarà? No ho sé però crec que això no té sentit, que hi hagi dues ofertes clòniques a tan poca distància.

Un altre punt és el turisme. Es parla molt de visitants i turistes però el retorn és poc i, pel que fa a la feina, sí que en dona però de molt baixa qualitat.

Per acabar, un petit apunt sobre el port, que n'ha parlat el Jordi. Crec que la competència de la ciutat dintre del port és molt poca i n'hauria de tenir molt més. En el sector nàutic les coses van relativament bé. L'aposta que ha fet Grand Marina... el seu varador és espectacular pel que fa a l'activitat que té allà i la que tindrà. El sector pesquer... sabeu que la flota va en disminució. Sort en tenen de tenir el 50% del combustible subvencionat sinó ja no hi hauria flota. Els falta el tema de com arribar, com fer ells mateixos la distribució, aquest Km0, potser ampliar-lo al quilòmetre 1,5. Per últim, la part comercial és la gran abandonada d'aquest port perquè em sembla que només hi ha dos o tres activitats. Si es solucionés el tema del dragatge del port podrien entrar embarcacions molt més potents i potser seria un punt de partida d'aquesta activitat logística perquè el port de Vilanova pot ser el final o el principi de tot una conca, des d'Andorra. Vull dir que tot aquest eix ha de funcionar i no funciona.

I acabo amb el tema de la indústria. Hem de generar motors, com el tema assistencial o el fet de tenir alguna empresa electrònica a la comarca potent i que faci una mena de clúster al voltant, amb petites empreses, o no ens en sortirem perquè grans empreses aquí no vindran. Sóc bastant escèptic. Per tant, hem de potenciar el que tenim i veure alguna singularitat que podem actuar. I aquest tema assistencial ho és molt perquè si hi ha alguna cosa bona que tenim a la comarca és que s'hi viu bé i per tant el tema residencial hauria de ser un actiu, i més per atendre i cuidar a la gent gran.

[Mercè Grau]: El tema assistencial no està abandonat en un calaix. Des de Neàpolis i amb l'UPC s'hi continua treballant i hi ha projectes tecnològics vinculats, potser sí que són llargs, amb molt temps dedicats a la investigació. Si es pogués acabar de desenvolupar tot aquest projecte que hi havia vinculat a l'hospital nou això sí que evidentment generaria tot un clúster lligat a la dependència i seria un gran impuls. Però de moment només es va fent investigació i no acaba de reflectir-se en llocs de treball.

Sobre els parcs comercials i el parc de la Masia d'en Barreres, en principi no està previst perquè tregui oferta de la que hi ha al centre de Vilanova i la Geltrú o de la que hi hagi a Sant Pere de Ribes. Això no treu que si es treballés conjuntament com a comarca segurament es podria treure més bon profit de totes aquestes àrees comercials que no pas si cada municipi es fa la seva.

Pel que fa al turisme, el Garraf és una comarca que s'hi viu molt bé, que té el mar i és un privilegi tenir-lo i s'ha d'aprofitar per al turisme però també s'ha de veure com es treballa tot això perquè aquest és un sector que majoritàriament genera mà d'obra de poca qualitat i bastant estacional. Per tant, està bé fomentar el turisme però vetllant perquè sigui permanent i pugui ser de qualitat.

[Jordi Martí]: Hem de ser conscients de que depèn de cap a on vulguem anar el paisatge ens haurà de canviar. El que no pot ser és que continuem tenint una comarca tan bucòlica i volem aconseguir que hi passin coses. Tampoc vull justificar que s'han de fer irregularitats. Ho dic en el sentit del que està passant amb l'autòdrom. És un projecte ambiciós, és un projecte en què hi ha una empresa que hi ha apostat fort per fer una gran inversió però qui no diu que aquesta gent demà passat es cansa i se'n va?. Perquè l'únic que estan aconseguint és que se'ls posi pals a les rodes.

Sobretot, les coses que es facin s'han de fer ben fetes però hem de ser conscients que si volem progressar i volem fer coses s'hauran de tallar dos arbres i s'hauran de treure tres vinyes i s'haurà de modificar una riera allà, aquí i a on faci falta. El que no pot ser és que vulguem tenir una indústria, portar gent i mantenir tot el que tenim. Hi ha coses que sí que haurem de sacrificar i -ho repeteixo- no estic defensant ni cap irregularitat ni cap barbaritat ni que s'hagi de fer cap desastre ecològic. Hem de ser conscients tots plegats que tot progrés va lligat amb un sacrifici. Ens agradi o no, la Vilanova d'avui no és la Vilanova de fa trenta anys.

[Mercè Grau]: S'ha de posar en una balança la quantitat de sacrifici i el resultat que això et pugui donar a llarg termini.

[Jordi Martí]: Penso que hem de ser conscients que tot progrés té un sacrifici, aquí i a tot arreu. Això va passar amb un hotel que es volia fer a la platja de Vilanova, un senyor que té un restaurant i que volia fer una ampliació del seu hotel. El van cansar, perquè allò -li deien- era una barbaritat urbanística. No ho sé, però si volem progressar això ens costarà algun que altre sacrifici, ens agradi o no ens agradi. Si no és així, no cal tots aquests debats; continuem com estem fins ara.

Mirem que a la Rambla, en comptes de posar més bars, posem alguna botiga i que al carrer Caputxins hi hagi tres botigues menys de les què ja hi ha tancades. I bé continuarem sent aquesta ciutat tan bucòlica i d'aquí cinc anys doncs ens tornarem a reunir i ens tornarem a convocar i continuarem parlant per dir que estem fent un Pla Estratègic per a no sé què.

[Mercè Grau]: Hem d'estar disposats a acceptar canvis nous, sense que això vulgui dir necessàriament sacrificar qualitat de vida o sacrificar l'entorn ambiental natural.

[Jordi Martí]: Que no se'm mal interpreti. Estic dient que abans la Rambla de Vilanova i la Geltrú arribava al Carrer Nou. Es va haver de tirar una fàbrica a terra i abans no hi havia la rambla Lluís Companys. Per anar als Franciscans era una aventura perquè anaves travessant camps, vinyes i sínies. Vilanova i la Geltrú s'ha fet gran, el progrés et porta coses. L'únic que hem de posar-ho és en una balança.

Torno amb l'exemple de Componentes. No estic defensant que contami i treguin fums però un tertulià d'un programa va comentar que els índexs de plom són tan alts com els que et pugui treure qualsevol fàbrica o qualsevol fum del cotxe que també fa mal. Tornem a l'Autòdrom, què ens aporta? A canvi de què?, Bé, valorem-ho. Donarà vida, riquesa i llocs de treball? Farà que molta gent se'n pugui beneficiar a canvi de que s'hagin de fer unes modificacions?... Doncs s'haurà de valorar. El mateix ens passarà amb l'Eixample Nord.

[Jordi Lleó]: El tema de Componentes, que apuntava el Jordi, és un exemple de com el Pla General de Sant Pere Ribes i el de Vilanova i la Geltrú no casen per enlloc; és a dir, la part de Les Roquetes està molt més urbanitzada que no pas la de Vilanova, que s'hii ha afegit ara tot urbanitzant la zona residencial de Les Llunes. Què ens està dient això? doncs que coses tan bàsiques com ho són els plans generals no casen.

Llavors, per un bon Pla Estratègic tothom ha de cedir competències; és a dir, de la mateixa manera que les empreses han d'entendre el bé comú i que això a vegades passa per renunciar a segons què, també els municipis han de cedir competències. El Pla Estratègic ha de ser un document en el qual tothom hi estigui vinculat d'aquesta manera però que tothom acabi cedint tenint clar que ha de cedir part de les seves ambicions molt més particulars per un bé comú o canviar aquesta mentalitat.

Un altre exemple, el Festival de Cinema de Sitges, que ja no es diu de Sitges, que és el festival de Catalunya. Per què no pot començar a fer petites coses Vilanova?. O és que no podem?. A nivell cultural tenim un buc insígnia que és el festival que dura una setmana però potser es podria ampliar amb programació amb tallers i altres coses a Vilanova i la Geltrú... No ho sé, se m'acaba de ocórrer.

Pel que fa a la planificació urbana, li fa falta una bona endreçada. Hi ha moltes urbanitzacions que estan cridades pràcticament a desaparèixer perquè no poden ser absorbides pels municipis. Però què passa amb aquest entorn rural?. Anant pel Mas de l'Artís veus allà la petjada d'una activitat vitivinícola que abans de la fil·loxera devia ser frenètica. Per què no retornem una mica a això? I per què no pensem en una mena de parc agrari que endreci tot això, que faci servir tot aquest parc perquè gaudeixi Vilanova i Comarca del Km0?. No sé si el Pla Estratègic també pensa en estimular el sector primari que històricament ens havia donat molts fruits aquí, i amb el sector pesquer també. Crec que valdria la pena abordar algun tipus de pensament en aquest sentit.

[Gemma Sánchez]: Voldria fer dos apunts. Un vers els parcs comercials -que sembla que he obert aquí una discussió amb un dels temes que crec que pot provocar controvèrsia i ja va haver-hi com un globus sonda sobre el possible trasllat de Decathlon de Sant Pere de Ribes cap al nou parc comercial de Vilanova.

El parc comercial de Vilanova i la Geltrú segur que funcionarà perquè Vilanova té un potencial comercial que atrau molt públic, per exemple de l'Alt Penedès, amb la C-15, que s'ha demostrat que funciona molt bé, però crec que entrarem en el risc d'un tema d'oferta i demanda a l'hora d'oferir espais a empreses que aquí entrarà la competència i aquí és on es poden fer mal els municipis. Si s'hagués apostat fortament per un parc comercial a la comarca aquesta baralla entre municipis deixaria d'existir.

Un altre ítem que jo crec que seria important que inclogués o que es reflectís en aquest Pla Estratègic i que no se n'ha parlat és el futur de l'espai de la Tèrmica de Cubelles. Allà hi ha un grapat d'hectàrees que ara mateix estan en propietat privada. Crec que la comarca hauria d'intentar desencallar aquest espai perquè allà hi havia una empresa molt potent que va donar en el seu dia molts llocs de treball repercutint econòmicament a Cubelles.

La tèrmica fa un any que ha anat a terra i no se sap què passarà amb una parcel·la que no és petita i que de retruc va condicionada a un projecte com és el d'un càmping que havia d'impulsar el turisme i que també està allà congelat, per altres motius, no només per l'enderroc de la Tèrmica sinó perquè a més han topat amb altres traves burocràtiques quan la Generalitat va decidir repensar el model de càmpings just quan s'havia de construir aquest nou a la comarca. Per tant, si parlem d'un Pla Estratègic comarcal, un dels ítems a l'hora de parlar de projecció que s'hauria d'incloure és què passa amb aquest espai empresarial o industrial.

[Jordi Martí]: Estic d'acord amb la Gemma amb això que deia de les guerres i les competències. No ens beneficia en res. Si volem buscar rèdits polítics o victòries municipals a l'hora de portar gent cap a casa nostra això ha de ser -com diu el seu nom, Pla Estratègic del Garraf- un projecte de comarca i, per tant, potser no haurien de ser els municipis o els que gestionin tot aquest espai que hi ha per vendre. Potser NODE Garraf hauria de tenir el seu paper i protagonisme, si una empresa truca a un regidor i li demana un lloc per instal·lar-se se li hauria de dir "no es preocupi, una persona de NODE Garraf és posarà en contacte amb vostè i aquesta persona li dirà si el puc situar aquí o allà", perquè -repeteix- a mi m'és igual agafar el cotxe per anar a La Collada, Cubelles, Canyelles o Sant Pere de Ribes. El que no vull és agafar el tren per anar a Barcelona o en cotxe per anar a Vilafranca.

Arrel del que deies, Gemma, pel que fa a Cubelles amb aquest espai de la tèrmica, doncs que hi hagi algú que per sobre del benefici municipal hi hagi un benefici comarcal perquè al final ens en beneficiarem tots plegats i com que és un Pla Estratègic del Garraf jo penso que aquí hi hauria d'haver un ens com NODE Garraf que depengui de tots els ajuntaments i que sigui l'àrbitre que reparteixi el joc... Ahí lo dejo.

[Isidre Also]: Us explico quatre coses que han sortit i que mereixen un comentari per part meva.

Un és el tema dels polígons. Cada municipi ha de saber si vol apostar per la industrialització i ha de disposar o ha de planificar sòl industrial, tant el que diu la Gemma de Cubelles com les hectàrees del polígon Can Puig a Sant Pere de Ribes, com la Masia d'en Notari o l'Eixample Nord a Vilanova i la Geltrú. En aquest sentit, hi ha una agència i això sí que hi estan tots d'acord que sigui NODE Garraf qui ho posi al mercat; és a dir NODE Garraf no té competència.

Cada municipi urbanísticament sabrà el que ha de fer però a l'hora de vendre, a l'hora de posar al mercat el sòl i sostre disponible, això crec que és unànime: és l'agència qui ho ha de fer, és NODE Garraf i ho està fent. En aquest sentit vull dir-vos també que quan arriba una empresa i s'adreça a un ajuntament molt determinat, si no li poden donar resposta idònia el mateix tècnic d'aquell ajuntament fàcilment el posarà en contacte amb el tècnic de l'Ajuntament veí. El que vull dir és que entre tècnics no hi ha cap problema. Els tècnics tenen molt clar que si una empresa no entra al seu municipi millor que vagi al municipi del costat.

Una altra qüestió: l'escepticisme sobre el Pla Estratègic, que s'ha dit moltes vegades. Mireu jo he redactat tres plans estratègics: dos els he acabat i han fallat per dues coses, una de component polític i l'altra perquè no hi havia necessitat. És a dir, tu no pots planificar un espai, no pots planificar un territori si no hi ha la urgència. Dit d'una altra manera, per planificar ha d'haver una bona oportunitat o una gran amenaça. Ara mateix, a diferència dels altres plans estratègics en altres demarcacions, com el Penedès, per exemple, que jo he pogut treballar i desenvolupar, o també aquí mateix a Vilanova, ara mateix –us deia- hi ha una situació peremptòria. Hi ha una urgència. Aquesta contingència última ha posat en evidència que aquí s'ha de fer alguna cosa i són les sis alcaldesses les que es reuneixen en el Consell d'Alcaldies i decideixen que sí o sí la comarca ha de fer un pas endavant de manera coordinada.

El pla és quinquennal, no és un pla de xoc com fa Vilanova, Sitges o Sant Pere de Ribes, que estan treballant per fer front a la contingència de manera immediata. El Pla Estratègic es redactarà amb període quinquennal 2021-2025.

Acabo amb una última qüestió que a mi em va tocar molt en la primera sessió participativa que es va fer del Pla Estratègic. Va ser al campus de la Universitat Politècnica de Vilanova, amb enginyers, doctors i gent que està fent recerca. Van dir dues coses cabdals. Allò va ser el primer que em va obrir els ulls davant del problema que teníem a l'hora de redactar un pla estratègic. Em van dir sortiran moltes idees però hi ha dues preguntes que conceptualment han de respondre els polítics. Primera. Plantegem el Garraf, obert o tancat?. Segona. Concentrem o dispersem?

Això és polític. Si les alcaldesses no decideixen si volem obrir la comarca o la volem tancar i si no decideixen si volem concentrar activitats o dispersar-les, tot el que diguem potser no servirà per a res.

És a dir, ha d'haver una proposta política molt clara i molt determinada. Si decideixen obrir, podem marcar vectors d'obertura. Si decideixen tancar no cal fer gaires coses; ja ho estem. Si decideixen concentrar tindrem problemes per trobar un vertebrador únic que aconseguixi muscular el problema econòmic que tenim. Si decideixen dispersar haurem de decidir quins són aquests vectors o escenaris que haurem d'acoblar en un futur.

El gran interrogant del Pla Estratègic avui en dia ja no és si l'arribarem a implementar o no -que n'estic segur que sí. El gran interrogant és si seran capaces les persones que estan decidint ara sobre la comarca posar-se d'acord i consensuar si obrim o tanquem o dispersem.

Finalment vull dir-vos que el pla estratègic podeu imaginar -només perquè us feu una idea- que tindrà quatre o cinc eixos, dels quals se'n derivaran 15 directrius i de les quals se'n derivaran 150 actuacions. La gràcia del pla estratègic és que cadascuna d'aquestes 150 actuacions estiguin calendaritzades i tinguin un atribut, tutela o algú que tingui l'encàrrec de desenvolupar cadascuna d'aquestes 150 actuacions. Si és així molt difícilment no portarem a terme com a mínim el 30 per cent de les accions consignades.

Per tant, malgrat l'escepticisme, que comparteixo sempre i del qual jo he sigut víctima moltes vegades, en aquest cas, atès que és urgent, que ho necessitem i que es fa d'una manera molt plausible, acció per acció i calendaritzada, jo crec que sí, que en poc temps començarem a veure resultats d'aquest Pla Estratègic.

Moltes gràcies a tots i us farem arribar la transcripció de la sessió d'avui.